

РЕШЕНИЕ

№ 2219

гр. София, 02.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Красимира Проданова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **423** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите – С. (ТД на НАП - С.), чрез юрисконсулт Г., срещу решение от 12.11.2020 г., постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 114 състав по НАХД № 5948/2019 г., с което е отменено наказателно постановление (НП) № 419140-F475601 от 18.03.2019 г., издадено от директора на Дирекция „Средни данъкоплатци“ в ТД на НАП С., с което на основание на чл. 5, ал. 1 от Закона за ограничаване на плащанията в брой (ЗОПБ) на [фирма] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 23750,00 лева за извършено нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 1 от ЗОПБ.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение процесуалните правила и на закона - отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Твърди се, че СРС не е взел предвид установената от АНО фактическа обстановка. Постановил е решение без да е кредитирал представените доказателства и без да е обсъдил показанията на актосъставителя и вещото лице. Иска се от съда да отмени решението и да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление. Претендират се разноски. Прави се възражение относно

претендирания адвокатски хонорар.

Ответната страна в касационното производство - [фирма], чрез адв. И. оспорва касационната жалба по подробно изложени в писмено становище аргументи. Претендира разности.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XVII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 АПК, във вр. с чл.63, ал.1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество същата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено следното:

С НП № 419140-F475601 от 18.03.2019 г., издадено от директора на Дирекция „Средни данъкоплатци“ в ТД на НАП С. на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 23750 лв., за това, че на 12.02.2019 г. в дирекция СДО при ТД на НАП, след приключена проверка по прихващане или възстановяване на [фирма] и извършен анализ на представените доказателства от контролните органи бил констатиран счетоводен запис по кредитите на с/ка „Каса“ на 18.12.2018 г. в размер на 47 500 лв., с основание „частично плащане на дивидент за 2012 г.“. В тази връзка бил представен Протокол от едноличния собственик на капитала на [фирма], съгласно който на 18.12.2018г. било взето решение за разпределяне на част от неразпределената печалба за 2012г. в размер на 50 000 лева под формата на дивидент в полза на едноличния собственик на капитала - Р. И. М.. Издаден бил и разходен касов ордер № 126, с който била изплатена сумата в размер на 47 500 на Р. И. М.. При така описаната фактическа обстановка извършеното от [фирма] било квалифицирано от проверяващите лица като нарушение на чл. 3 от ЗОПБ. Издаден бил АУАН № F475601 от 07.03.2019 г., въз основа на който било издадено и процесното наказателно постановление.

Фактическата обстановка съдът е установил след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства (показанията на свидетелите А. И. З. и А. Б.) както и, заключение по извършена съдебно-счетоводна експертиза от вещото лице Е. Й. М..

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът е приел, че описаното нарушение не е доказано по безспорен начин, тъй като от събраните доказателства се установявало, че счетоводният запис по кредита на с/ка 501 „каса“ е взет погрешно от счетоводителката, като същият е коригиран своевременно преди годишното приключване на 2019 г.

Решението е неправилно по следните съображения.

Всеки съдебен акт съдържа мотиви, в които се посочват установените обстоятелства. В мотивите се посочват установените обстоятелства и въз основа на кои доказателствени материали са установени. Излагат се и правни съображения за взетото решение. При противоречия на доказателствените материали се излагат съображения защо едни от тях се приемат, а други се отхвърлят.

Атакуваното съдебно решение е постановено при отсъствие на проверка на доказателствата и в този смисъл - липса на мотиви по основните направени оплаквания. Изводите на съда не са конкретни, а бланкетни. Производството пред СРС е въззивно по своя характер и се провежда по процесуалните правила,

регламентирани от НПК. Съобразно чл. 339 ал.2 от НПК, въззивната инстанция посочва основанията, поради които не приема доводите, изложени в подкрепа на жалбата. Поради това се налага извода, че СРС не е развил мотиви в резултат на самостоятелна преценка на всички доказателствата по делото и на аргументите на страните за конкретното нарушение. Липсата на формирани правни изводи по наведените в жалбата доводи опорочава съдебното решение и е основание за неговата отмяна. Жалбата с вх. № 2553-06-501/05.04.2019 г. е подробна, в нея се съдържат твърдения за нарушение на процесуалния и материалния закон, но съдът не е взел отношение по тях. Действително съдът може да приеме фактическите обстоятелства и съображения на едната страна, но следва да посочи аргументите за това и да обясни своите съждения, относно основателност или неоснователност на възраженията на другата страна. Липсата на произнасяне по чл. 339 ал.2 от НПК съобразно константната съдебна практика е равнозначно на липса на мотиви и винаги съставлява съществено нарушение на процесуалните правила- основание за отмяна на опорочения съдебен акт.

Ето защо, обжалваното решение от 12.11.2020 г. следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който да направи анализ на събраните доказателства и даде обоснован и мотивиран отговор на въпроса за законосъобразността на издаденото НП № 419140-F475601 от 18.03.2019 г. и съставомерността на вмененото на [фирма] нарушение.

По искането за разnosки, следва да се произнесе СРС при новото разглеждане на делото - чл. 226, ал. 3 АПК, вр. чл. 63, ал. 3 ЗАНН.

Воден от гореизложеното и на основание чл.222 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд София - град, XVII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 12.11.2020 г., постановено по нахд № 5948/2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 114-ти състав, като:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд, Наказателно отделение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.